

Hvad jeg især vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og hvad jeg for mit Bedkommende maa sætte som Betingelse for, at jeg overhovedet skal kunne give min Stemme til dette Forslag, er, at der ikke gives Communerne nogen Frihed til at kunne lægge Skatten over paa Grundtaxten, thi efter den Sibstes hele Natur og Væsen forekommer det mig ingenlunde at være tilstedeligt, at den skal bære den Skat, som Næringen her fritages for. Næringsfattens er, som bekjendt, i Reglen et aldeles til Grundfattens svarende Beløb, for de allerfleste Udgifters Bedkommende, og det vilde altsaa de fleste Steder være det Samme, naar man ophævede Næringsfattens, som om man ligefrem fordobbede Grundfattens. Men nu er det ganske vist, at Grundfattens, der i og for sig ikke udgjør noget stort Beløb, i de fleste Kjøbstæder lignes paa en overmaade uheldig, paa mange Steder kan man gjerne sige antyget, Maade, idet nemlig Grundtaxten i de fleste Byer er sat for halvandet hundrede eller flere Mar siden, hvorved der er en saadan Ulighed tilstede, at meget store og værdifulde Eiendomme ere aldeles frie for Grundtaxt, medens andre meget smaa og tildeels lidet bebyggede Grunde staae i meget høi Grundtaxt. Dette er de Forhold, der, saalænge som Grundfattens i det Hele ikke udgjør noget betydeligt Beløb, ikke medfører saa store Ulemper, men naar den, som her foreslaaet, skulde kunne fordobles, følger det af sig selv, at Misforholdet bliver saa meget desto større. Dertil kommer, at Skatteyderne for Grundfattens Bedkommende jo ere en aldeles affondret Klasse i Communerne. Idet man da vil udføre en Retfærdighedshandling mod de Næringsdrivende ved at sige, at de ikke skulle danne en særegen Skatteklasse for en heel Deel Udgifters Bedkommende, som de ikke alene nyde godt af, men at den hele Commune skal bære disse Ugifter, saa kommer man til at vise Uretfærdighed ved at lade andre enkelte Skatteydere bære denne Skat. Jeg vil derfor, hvis Forslaget ikke bliver underkastet Drøftelse i et Udvalg, tillade mig til næste

Behandling at foreslaae, at Tilladelsen til at lade Næringsfattens gaae over paa Grunden bortfalder; og jeg vil haabe, at dette maa vinde det ærede Things Bifald.

J. S. Jespersen: Da jeg begjærede Ordet, var det kun for at gjøre den samme Bemærkning, som nu er fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) om, at denne Pigning ikke bør finde Sted paa Grundtaxten, og jeg har tillige meent, at de Ord, der staae i Forbindelse dermed, „eller anden Maalestof for Beskatningen af faste Eiendomme,“ tillige maatte udgaae. Da denne Sag imidlertid saa omstændeligt er fremhævet af den foregaaende ærede Taler, skal jeg ikke trætte Thinget med hderligere at udvikle den, men kun ganske simpelt henholde mig til ham, idet jeg bemærker, at jeg, dersom Sagen ikke overgaaer til et Udvalg, til anden Behandling vil stille Forslag om, at de nævnte Ord udgaae af Loven, som jeg forøvrigt haaber vil nyde Fremme her i Thinget.

Madsen: Jeg er ganske enig med de ærede Forslagsstillere i, at det er uretfærdigt og ubilligt, at Næringsfattens skal vedblive, efterat Næringsloven til 1ste Januar 1862 træder i fuld Kraft, men jeg kan ikke være ganske enig med dem i, at det skal overlades til Communalbestyrelsen at ligne Beløbet, enten paa Grundtaxten eller efter anden Maalestof for Beskatning af faste Eiendomme, eller paa Formue og Leilighed. Det forekommer mig nemlig, at naar Næringsfattens skal ophæves, skal det ved samme Lov bestemmes, paa hvilken Skattebranche Beløbet skal lignes. Jeg kan forsaavidt være enig med den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), som jeg ogsaa anseer det for billigt, at Beløbet bliver lignet paa Formue og Leilighed og ikke paa Grundtaxten, men jeg skal dog dertil bemærke, at det nu er Tilfældet paa Landet, at en Deel bliver lignet paa Hartkornet og en Deel paa Formue og Leilighed.